

Jatkuva kasvat

Kuvaus

Kuusivaltaisessa metsässä puustoa kasvatetaan harvana ja sekapuuna suositaan rauduskoivua, tuoreilla kankailla myös mäntyä. Liiallista kuusettumista ehkäistään pienaukoilla ja harvemmilla kohdilla, mikä turvaa alikasvoksen kehityksen. Kivennäismailla kuusimetsän käsitte-lymenetelmänä on poiminta- ja pienaukkohakkuut. Männiköiden jatkuva kasvat

Minne soveltuu: Soveltuu rehevämille turvemaille kivennäismaita paremmin, sillä uudistuminen perustuu luontaisen taimettumisen ylläpitämään alikasvokseen.

Minne ei sovellu: Jos uutta taimikkoa ei kasva kohtuullisessa ajassa (esim. paksukuntainen kuusikko), metsässä on juurikäpätartunta, metsä on hoitamaton sekä ylitieheä ja sisältää paljon huonokuntoisia pieniä puita. Liian tasaikäiseksi käsitelty metsä tai karu kangas on vaativa lähtökohta jatkuvalle kasvatukselle.

Tal

Kustannukset: Korjuukustannukset (€/m³) voivat olla avohakkuuta korkeammat pienen hakkuu

Kannattavuus: Pitkän aikavälin kehitysennusteita ja talousvaikutuksia arvioitaessa ratkaisevia tekijöitä ovat uudistuminen, puiden alkukehitys ja vallitsevassa asemassa olevien puiden elpyminen. Suometsissä luontainen uudistuminen, etenkin ruoho- ja mustikkaturvekankaiden rahkasammalpinnoilla paranee ilman maanmuokkausta.

Tuet: Ei

Haasteet

Korjuuvauriot ja yksipuolinen puulajijakauma lisäävät juurikäävän riskiä. Ei mahdollista tautikierteen katkaisua puulajin vaihdolla. Liian voimakas hakkuu voi nostaa pohjaveden pinnan korkealle, jolloin huuhtoumat veteen lisääntyvät ja metaania pääsee ilmakehään. Ojitetun suon muuttuminen turvekankaaksi: Rahkasammal vaihtuu kynsi- ja kerrossammalpinnaksi ja maan pinnalle kerrostuu helposti kuivuva raakahumus, joka heikentää siementen itämistä ja taimien kasvua. Taimettumisen epäonnistuessa tarvitaan täydennysviljelyä ja huonoimmasa tapauksessa uudistushakkuita. Puuntuotosennusteisiin pitkällä aikavälillä liittyy paljon epävarmuutta.

Ympäristöhyödyt

Kasvuolosuhteet:

Vaihtelevuus luo puille hyvät kasvuedellytykset pieneliöiden kautta. Pienaukoissa ja kaistaleissa taimettuvat valoa vaativat puulajit. Edellytyksenä latvusaukon muodostuminen, sillä myöhemmin tulee kilpailua kasvutilasta ja valosta.

Maaperä: Maaperä ja sen eliöstö, jos samalla suositetaan sekapuustoisuutta. Esimerkiksi koivu parantaa maaperää ja sen mikrobitasapainoa ja lehtipuukarike nostaa maan pH-arvoa ja edistää ravinteiden saatavuutta.

Ilmastonmuutokseen sopeutuminen:

Maanpinta ei altistu korkeille lämpötiloille tai maanmuokkauksille avohakkuun puuttuessa. Hakkuiden ajoituksessa useammin sulan ja määrän maan aikaan juuristovauriot ja muut tuhot voivat lisääntyä.

++

Monimuotoisuus:

Sekapuustoisuus pienentää tuhoriskejä ja lisää monimuotoisuutta. Niin peitteisyyttä kuin avointa alaa vaativille lajeille on elintilaa, niiden liikkumisyhteydet säilyvät ja valo- ja varjokasveille on otolliset olosuhteet.

+

Veden pidättäminen:

Etenkin turvemilla. Jos metsä pidetään koko ajan peitteisenä, voidaan välttyä kunnostusojitukselta.

++

Vesistökuormitus:

Ravinne- ja kiintoainekuormitus sekä vesistöjen tummumisriski vähenee. Puuston haihdutuksen vuoksi ei myöskään tarveta ojien kunnostukselle.

++

Hiilitase: Metsä säilyy puustoisena, hiilivarasto suurena ja metsä jatkuvana hiilinieluna. Taimettumisen onnistuminen on ratkaisevaa. Turvemilla edistetään hiilensidontaa pitämällä vedenpinta sopivalla korkeudella (30–40 cm) haihduttavan puuston avulla.

Hyötyjen vaikutusten asteikko

++ MERKITTÄVÄ MYÖNTEINEN

+ MYÖNTEINEN

* KOHDE-RIIPPUVAINEN

- KIELTEINEN

-- MERKITTÄVÄ KIELTEINEN

○ EI VAIKUTUSTA

Lisätietoa:

→ [Mitä jatkuvasta metsänkasvatuksesta tiedetään \(luke.fi\)](#)

→ [Jatkuvapeitteisen metsänkasvatuksen mahdollisuudet ojitetuilla turvemilla \(metsätieteenaikakauskirja.fi\)](#)

→ [Jatkuvapeitteinen metsänkasvatus \(luke.fi\)](#)